

Anhang

til

1850.

Rigsdagstidenden.

N°. 40.

Anden Session.

(Fortf. af Udkast til Rettergangslov).

Møde ved militær Ret af Personer, som, uden at henhøre til Krigsmagten, i enkelte Tilfælde have militært Børneting, bevirkes i flige Tilfælde ligeledes af de militære Befalingsmand.

Andre Personer, som ikke høre til Krigsmagten, og forløvede Børnepflichtige indkaldes for Retten efter de Regler, som med Hensyn til Straffesager ere foreskrevne i de almindelige Rettergangslove for det Sted, hvor Indkaldelsen foregaaer. Udeblive de, eller vægre de sig ved at svare paa de dem forelagte Spørgsmaal, blive de fornødne Tvangsmidler at anvende af de civile Autoriteter.

En privat Klager gives Aftens Barfel. Naar en privat Klager ikke opholder sig paa det Sted, hvor Retten holdes, skal han paa dette Sted have en for Jurisdictionsschefen eller Retten opgiven Fuldmægtig, som kan iagttage hans Tare under Sagen. For denne Fuldmægtig forkyndes Sagens Berømmelse og han tilfuges til de senere Møder.

§. 70.

Naar Krigsforhørets Medlemmer ere samlede, anfører Auditøren i Protocolen Tiden og Stedet for Rettens Møde, de Medlemmer, hvoraf den bestaaer, og Sagens Anledning, fremlægger de til Sagen hørende Documenter, som han har modtaget, og gjør Rettens Officerer bekendte med Sagens Beskaffenhed og Stilling. Forhandlingerne tage derefter deres Begyndelse.

§. 71.

Fremfattes Indsigelse mod noget Medlem af Krigsforhøret, tilføres Protocolen saavel Grundene for Indsigelsen som en Erklæring fra den, imod hvem den er fremsat. I dette

Tilfælde, som ogsaa naar et Medlem fremfører til Protocolen den Formening, at han ikke bør deeltage i Sagens Behandling, hæves derefter Mødet og Melding afgives til Jurisdictionsschefen. Naar den, mod hvem Indsigelse er fremsat, er villig til at vige sit Sæde og Jurisdictionsschefen ingen Betænkelse finder derved, og ligesaa naar han ikke antager, at der kan være Noget imod, at et Medlem fratræder ifølge egen Formening om ei at burde deeltage i Retsbehandlingen, beordres en Anden i hans Sted. I andet Fald afgjøres det opstaaede Spørgsmaal ved en Krigsrets Kjendelse; dog kan Jurisdictionsschefen, hvis det paa Grund af Sagens Omstændigheder er af Bigtighed, at Undersøgelsen ikke standser, indtil en Krigsret kan paakjende Spørgsmaalet, strax beordre eller foranstalte beordret et andet Medlem til at indtræde i Krigsforhøret. Behandles Sagen ikke ved en af de sædvanlige militære Jurisdictioner, afgives Melding til, og det videre Fornødne i ovennævnte Henseende foranstalles af, den Befalingsmand, som har udnævnt det vedkommende Medlem af Retten.

Gjøres Indsigelse mod Sagens Behandling ved den anordnede Ret, eller noget af Rettens Medlemmer formener, at Sagen ikke egner sig til Behandling ved samme, bliver Spørgsmaalet derom ligeledes at afgjøre af Krigsret, dersom vedkommende Befalingsmand, som har anordnet Undersøgelsen, ikke finder Anledning til at frasælde Sagens Forsøgning paa den befalede Maade.

At Indsigelse fremsattes mod noget af Krigsforhørets Medlemmer eller mod Sagens Behandling ved den anordnede Ret, er iøvrigt ikke til Hinder for, at Krigsforhøret, hvis Indsigelsen anses for ugrundet, foretager de